

1. { Is - ten ö - rök sze - re - te - te, Hőn só - vár-gott
Sze - re - tet - ből jöt - tél föld - re, Te is - te - ni

üd - vös-ség, Mennyi bá - nat, fáj - da - lom ért,
szent föl - ség.

Míg meg - vál - tál en - ge - met, Té - ged, a - ki

min - den bü - nért On - tot - tad a vé - re - det.

2. Szeretet, ki vérrel, könnyel / Aztattad a szent hegyet, / Szeretet, ki tiéidet / Teljes szívvel szeretted. / Erős szívvel elhordoztad / Úr Istennek haragját, / Égő lángját eloltottad, / Ezért halál kínhalált.

3. Szeretet, ki erős szívvel / Gúnyt és átkot hordoztál, / Szeretet, kit nem rettentett / Sem szenvedés, sem halál. / Szeretet, te szeretetben / Élted végső percedet, / Szeretet, te szeretetben / Aldoztad fel éltedet.

4. Szeretet, ki kereszteden / Felém tártad szent karod, / Szeretet, az üdvösségem / Megszerezted, megtartod; / Értem kérted égi Atyád, / Bocsássa meg vétkeimet, / Fogadja el bűnöm árát: / Kiontott szent véredet.

5. Szeretet, ki keresztfádon / Üdvöt szerzél énnekem, / Szent véredet áldva áldom, / Legyen tied életem; / Éltem hogyha alkonyodik, / Végső órám közelget, / Megköszönöm szent sebeid, / Te megsebzett Szeretet.

6. Szeretet, ki vétkeimért / Mindhalálig gyötrődtél, / S szívet hogy adj köszívemért, / Rideg sírba költöztél. / Köszönöm, hogy haláloddal / Megmentetted éltemet, / Hadd maradjak mindig nálad, / Isten, örök Szeretet!